

Ako ľudia padli do satanovej pasce. Blog z pekla

Paweł Lisicki

14. decembra 2021 ✝ Spoločnosť

Zdroj: youtube.com

„Blíži sa najdôležitejší okamih svetových dejín. Moje víťazstvo sa nezadržateľne blíži.“

Citát z najnovšej knihy Pawła Lisického *System diabla. Blog z pekla* (System diabla. Blog z piekła rodem), inšpirovanej dielom C. S. Lewisa: *Rady skúseného diabla*, predstavuje namiesto klasickej korešpondencie medzi dvoma diablami **online blog, ktorý píše sám satan**.

Prvá prezentácia exkluzívneho blogu princa Darknetu

Ako vás len nenávidím, synovia Adama! Vy, opice, ktoré si uzurpujete právo byť najmilovanejšími bytosťami Veľkého dobrodince. Konečne som znovu získal kontrolu nad svetom. Mám ju v rukách a nikto ma už neoklame. Nadišli radostné chvíle čakania na vašu kapituláciu. Na príchod posla s bielou vlajkou. Víťazstvo bude onedlho moje.

Chcete vedieť, ako sa mi to podarilo? Ako som ľudí presvedčil nielen o tom, že Boh nie je Láska (aká úbohá propagandistická rétorika slúžiaca na oklamanie opíc!), ale dokonca aj o tom, že nič nemá hodnotu? Porozprávam to postupne. Na začiatok však treba uviesť niekoľko zásad. Aby sme dobre pochopili, ako funguje tento SYSTÉM. Aby všetci pochopili, na čom spočíva. Áno. Treba uvažovať štrukturálne a totálne. Rovnice namiesto viet, čísla namiesto slov. Jednotlivci namiesto osôb. Žargón, nie jazyk. Algebra a neznáme, ktoré sa sčítavajú a odčítavajú. Nakoniec výsledok s nulovým súčtom.

Podarilo sa mi obísť jeho zákazy a poraziť ho na jeho vlastnom ihrisku. Myslel si, že keď ponechá vôľu a dušu v rukách človeka, aby mi nedovolili preniknúť do ľudskej mysle a vôle, že nemám šancu a som odsúdený na prehru? To je dobré. Vymyslel som mechanizmus, ktorý funguje bezchybne.

Podarilo sa mi opice priviesť k tomu, že si **zamilovali svoje zotročenie**. Toto je skutočný prevrat: Pantokrator im dal slobodnú vôľu, aby ho zvelebovali a ja som prišiel na to, ako dosiahnuť, aby sa jej zriekli. **Slobodu vymenili za pohodlie.**

Teraz už nikto nie je schovaný ani utajený. Mám ich ako na muške. Sú moji a ja ich môžem ovládať a manipulovať nimi. Alebo ešte lepšie: oni sami sebou manipulujú a ovládajú sa natoľko, že nechcú počuť o nebi a Pantokratorovi. Otupeli, oni ani o mne nechcú počuť, ale v tom sa mýlia.

Uzavretie systému je len otázkou času. O sebe uvažujú ako o zvieratách. Zabil som v nich dušu. Vzal som im rozum a srdce. Vstrekol som do nich takú dávku neviery a pochybností, že sa jej nikdy nezbavia. Zmutoval som im vedomie, a to je lepšie, ako by som ho mal tvoriť odznova. Oslobodil som ich od tyranie pravdy, od poslušnosti tomu, čo je, oslobodil som ich od ducha a večnosti. Teraz sú strojcami vlastnej záhuby. Samozrejme, niečo ma to stálo, ale každé veľké víťazstvo niečo stojí. Zaplatil som za to tým, že som musel ustúpiť do úzadia. Prakticky som sa im vytratil z vedomia. Skryl som sa a zriekol slávy. No iba na chvíľu. Lebo keď sa čas naplní a ja budem stáť tam, kde ma zavolajú, znovu získam všetku slávu a veľkosť.

Dosiahnem to, že Pantokratorovi svet nakoniec vyklízne z rúk. Nikto sa už pred ním neskloní, žiadna modlitba sa neozve, žiadna pieseň nezaznie. Onedlho sa odohrá posledná omša na zemi. Opice samé odstránia sprostredkovateľov, odstránia kňazov. Cirkev zmizne, hoci ju možno na istý čas ponechajú ako agentúru nového humanizmu. Nikto si ju nebude pripomínať, ani konať rituály na jej pamiatku. Žiadne víno, ktoré sa stáva krvou, žiadny chlieb, ktorý je telom. Prekliata mágia zmizne spolu s čarodejníkmi.

Čoskoro zmiznú zo zeme aj poslední mnísi. Zostanú po nich prázdne budovy, v ktorých opice s víťazným duchom Prometea zriadia verejné domy, hotely a kúpele. A tiež nemocnice, pretože čím sú zdravší a čím dlhšie žijú, tým viac sa musia liečiť a dbať o seba. Tých, ktorí sa odmietnu vzdať, zavrú do adaptačných táborov. Kto sa bude protiviť, bude odstránený ako nepriateľ spoločnosti. Kto sa bude dovolávať hlasu Pantokratora, bude podrobený terapii.

Už som im odobral ich históriu a priviedol ich k tomu, aby nenávideli svojich predkov, hanbili sa za nich, opovrchovali nimi, zriekali sa ich a ospravedlňovali sa za nich. Nemajú dedičstvo ani minulosť, sú uvrhnutí do budúcnosti, sú v mojich rukách. Toľko na úvod.

Systém funguje bezchybne. Len jedna myšlienka mi stále vrta hlavou: aby mi neunikol nejaký detail, nepodstatný detail, ktorý, kto vie, zrazu všetko zmení. Nemôžem podceňovať protivníka. Stávka je stávka. Preto sa ma niekedy zmocňujú pochybnosti, či ešte neskrýva nejaké eso? Či naozaj je taký slabý, ako sa tvári? Potom som znovu preskúmal SYSTÉM a nenachádzam v ňom žiadnu slabinu. Krok za krokom sa dejú zmeny a buduje sa budúcnosť.

Niekedy im len podhodím slovo a pojem. Naučil som sa, že ak majú opice prejsť pod moju zástavu, musia používať **moje heslá**. Nemôžem im dovoliť používať starý jazyk. Od toho sa všetko začalo. Prvý a kľúčový bod: to, čo Pantokrator zakázal, treba neutralizovať. Najlepšie je nájsť nové názvy, neutrálne a suchopárne.

Namiesto sodomie nech je to LGBT. Namiesto vraždy nenarodených detí – prerušenie tehotenstva. Namiesto vraždy starého človeka – eutanázia. Ovládaním jazyka mám moc nad ich predstavivosťou. Zdanlivo som sa vytratil, v skutočnosti som však nikdy nemal takú moc. Každá veta, ktorú dnes vyslovia, či už v parlamente alebo v médiách, ide na moje konto a je znakom víťazstva. Ani nevedia, ako veľmi ma vyzdvihujú. A že ma pritom nespomenú? Čo ma po tom! Nech si držia tie svoje hračky, nech si trasú svojimi hrkálkami, nech si namýšľajú, že si to všetko sami vymysleli.

Späť k stávke: nechcem súťažiť s anjelmi o duše. Chcem vytvoriť systém, v ktorom každá myšlienka na dušu bude od začiatku vylúčená. Systém integrovaný a uzavretý v rámci dočasnosti. Tí, ktorí sa v ňom ocitnú, a to budú všetci ľudia bez výnimky, nebudú poznať absolútne normy a zákony, bezpodmienečné zákazy a neprekonateľné obmedzenia. Všetko bude tekuté a nejasné, rozmazané a bez kontúr. Zostane im jediné absolútne: strach. Budú sa báť všetkého. Nový zákon prežitia predpokladá prísne a úplné podriadenie záujmov jednotlivcov všeobecnému prospechu.

Úplná rovnosť, morálka bez výnimiek – to sú moje najúčinnějšíe zbrane. Každý každého bude totálne akceptovať. Nie je tu priestor pre menšiny, ani pre odpor. To, čo ľudstvo ustanoví ako zákon, je záväzné pre všetkých rovnako. Žijú vo výnimočnom stave, takže nie je priestor na svojvôľu. Spoločenská morálka je najlepším nástrojom na nastolenie tyranie – naučil som sa to a teraz ju dôsledne uplatňujem.

Pantokrator ich stvoril ako muža a ženu, aby sa navzájom dopĺňali, a tak odovzdávali život. Ja však tvrdím, že každý si vystačí sám. Spájal som mužov s mužmi, ženy so ženami. Každý je sám sebou, naplnený žiadostivosťou. Abstraktný akronym zakrýva starodávny obsah a z bývalých sodomitov spravil hlásateľov modernosti. No nie som šikovný? Neviem premeniť ortuť na zlato? Dokonca aj zvyšky Pantokratorovho obrazu, ktoré v nich zostali, využívam na vlastné účely. Hľadajú spravodlivosť a ja pod ňu dosadzujem – rovnosť a uniformitu. Chcú pomáhať slabým a ja zo slabších robím mocných. Oni ľutujú obeť a ja z nich robím chamtivých a rafinovaných vydieračov. Mením zmysel a význam slov.

Kričia: Všetky rozdiely treba odstrániť! A to mi vyhovuje! Na TOTO som čakal. Postupne stratia svoje predchádzajúce privilégia. Uzamkol som ich v pasci dočasnosti a už ich nepustím. Väzenské tresty budú prakticky zbytočné, pretože celý svet sa stane jedným veľkým väzením. Alebo jednou veľkou nemocnicou. Na svete nebude miesto, kde by sa človek skryl, kde by nebol pod dohľadom, sledovaný s presnými súradnicami, a to všetko pre jeho vlastné dobro a on sám to bude chcieť. Keby niekto prišiel a pokúsil sa ho oslobodiť, bude pred ním utekať a preklínať ho. Až do konca, do posledných chvíľ života, bude každý môcť myslieť iba na to, čo mu bude určené. Toto je SYSTÉM. Toto je systém totálneho zotročenia. Budú trpieť, nariekať a vzdychať, a o to mi ide. Systém ich zatlačí priamo do pekla. Chceli to, budú to mať.

Od začiatku som videl to, čo Pantokrator neakceptoval: že sú to narcisti a egoisti. Ja ich od toho neodrádzam. Nech sú takí. Mne sa to páči. Nech sa vyvyšujú a nadúvajú, nech si myslia, že sú bohmi a pánmi, že sú pupkom sveta a cieľom stvorenia. Sú ako čoraz zrelšie ovocie, ktoré postupom času padne na zem. Vzdali sa svojej slobody a miera priamo do jamy ako biliardové gule, do ktorých hráč dostatočne silne udrie. Tam už na nich čakám ja a ostatní démoni. Budú trochu prekvapení, azda aj šokovaní. Postavím sa pred toho, kto ma zavolá a ukážem mu, že som vyhral stávk. Sú ako myši, ktoré zbadali mačku v tesnej jame bez možnosti úniku. Viac energie a trochu času – a mám ich. Najviac zbožňujem hrôzu, ktorú v nich vzbudzujem, keď sa im konečne ukážem v celej svojej kráse, s odpudzujúcou, desivou, ohavnou majestátnosťou.

Text je úryvkom z knihy Pawła Lisického *System diabła. Blog z piekła rodem*, ktorú vydalo vydavateľstvo FRONDA.

STRAŠNÉ VIDENIE SVÄTÉHO OTCA LEVA XIII. O DIANÍ V CIRKVI ...

13. októbra 1884 mal pápež Lev XIII. videnie, v ktorom sa Kristus rozprával so satanom. Satan v tomto zjavení ohlásil, že do sto rokov chce zničiť Cirkev! Na tento účel si vybral 20. storočie a následky jeho diabolskej činnosti sú nám dobre známe – dve krvavé svetové vojny, totalitné režimy, desivý mor potratov – vraždenie nevinných nenarodených detí, či ničivá sexuálna revolúcia ...

Napriek tomu nikdy nezabudnime, že Božia Cirkev trvá a bude trvať neustále! Lev XIII. vedel, že to, že mu Kristus dal videnie, nebola náhoda. A preto ihneď po videní spísal modlitbu, ktorú prikázal modliť sa všetkým kňazom a veriacim po skončení svätej omše. V tejto práci nesmieme prestať – musíme brániť Cirkev modlitbou!

Viac o svätom Michlaovi Archnajelovi a o jeho mocnej ochrane pred pokušeniami sa môžete dozvedieť tu: www.archanjelmichal.sk

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/ako-ludia-padli-do-satanovej-pasce-blog-z-pekla/>